

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego L. Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko G. G.

o zapłatę,

i z powództwa wzajemnego G. G.

przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo-Usługowemu L. Spółce

z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 stycznia 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej - pozwanej wzajemnej

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 3 października 2019 r., sygn. akt XII Ga (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie oś problemu, jaki został sformułowany w skardze kasacyjnej, stanowi

pytanie o możliwość wykluczenia odpowiedzialności pozwanej za brak terminowego wykonania prac budowlanych mimo działania przez nią w charakterze profesjonalisty. Postanowieniem z dnia 15 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną w odniesieniu do rozstrzygnięcia o powództwie głównym. Niezależnie od tego należy zwrócić uwagę na kilka ogólnych kwestii mających znaczenie dla skargi także w części, w jakiej nie została odrzucona. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy wykluczył możliwość przyjęcia, że z samego faktu działania w sposób profesjonalny mogła wynikać dla pozwanej konieczność przeprowadzenia prac, niezależnie od warunków atmosferycznych. Skarga kasacyjna opiera się w przeważającej mierze na polemice ze sposobem dokonania subsumcji przez Sąd Okręgowy i nie zawiera jakichkolwiek istotnych problemów, których wyjaśnienie mogłoby przyczynić się do rozwoju prawa. Trudno zwłaszcza przyjąć, by profesjonalny charakter działalności pozwanej jako w każdym wypadku implikujący jej winę za brak właściwego wykonania zobowiązania (w rozumieniu art. 483 k.c.) stanowił istotne zagadnienie prawne lub wymagał wykładni z uwagi na rozbieżności w orzecznictwie (notabene, rozbieżności takich nie wykazano w jakimkolwiek zakresie w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania). Ocena, w jakim stopniu warunki atmosferyczne mogły uzasadniać odstąpienie przez pozwaną od prowadzenia ustalonych w umowie prac, ma ze swojej istoty sytuacyjny charakter i wymaga odniesienia się do konkretnych okoliczności faktycznych (na takich właśnie okolicznościach, np. na możliwość użycia nagrzewnic, koncentruje swoją uwagę powódka). Trudno tym samym wskazać w tym zakresie jakiegokolwiek bardziej zgeneralizowany problem prawny, który mógłby stanowić podstawę przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Niezależnie od tego, jak zauważył Sąd drugiej instancji, możliwość odstąpienia od prowadzenia prac z powodu warunków atmosferycznych została wyraźnie zastrzeżona w treści umowy. Mimo powołania się na oczywistą zasadność skargi, w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania nie wykazano szerzej, by przesłanka ta została spełniona. Równocześnie zaś uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie wykazuje jakiegokolwiek rażących uchybień, które odpowiadałyby art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.